

פרשת במדבר (תשי"ג) פרק ג'

א. מה בין רמ"י לרמב"ן בפירוט הפסוקים הבאים?

1. א. רמ"י ד"ה ואלה חולדות אהרן ומשה: ד"ה ביום דבר ה' את משה.
רמב"ן " " " " " החל מן ועל דרך הפסוק.

2. ד. רמ"י " על פני אהרן.
רמב"ן " " " " " עד "וסעם לפני ה'."

ב. י. רמ"י ד"ה ואת אהרן ובניו תמקד .

1. מה ראה רמ"י לחזור על פירוט זה ולא הסתפק במה שאמר לעיל א' ג' ד"ה ואתה רמקד את הלויים.
2. למה מביא רמ"י למקומנו גם את הלילה הפרוט הכלתי מחאים ("ואינו לחון מנין") ובפסוק א' ג' ד"ה ואתה תמקד את אהרן ובניו בלבו?

ג. י"ב ד"ה מתוך בני ישראל. הכתב והקבלה (ר' צבי מקלענבורג) טענה חורטי עון ובעלי מזימות.
הבבני ישראל לקחתי את הלויים החת כל בכור, דמחטאו ישראל בעגל ונספלו חכוריס עמם - נספלו.
(וועגען דער טרוילאזיגקייט ישראל'ס נעהמע איך די לויים אנטשטאט).

כיצד הגיע למירוטו זה?

ד"ה והיו לי הלויים. הכתב והקבלה: אבל הלויים נשארו אז באמונתם ולא סעו מאחרי בעון העגל
(די לויים אבער בליבען די מייניגען).

1. במה נוטים חני פרוטיו אלה מדרך הפסוק?

2. מה מניעו לפרש כך?

ד. י"ד רמב"ן ד"ה וידבר ה' אל משה החל מן "והנח לא היו שבט לוי" עד "ואולי היה זה". (ועיין גם
רמ"י ספוט א' י"ב).

מהי הקוטיה ומה התירוץ ומה הרעיון הכללי סדבריו מכילים אוחו?

ה. לט. כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן... שנים ועשרים אלף.

רמ"י ד"ה שנים ועשרים אלף. רמב"ן: מ"ט ד"ה הפדויים.

במדבר רבה ד' (ו): ... וזו הטאלה האל הונגטיס הגמון לר' יוחנן בן זכאי, אמר לו: "למה?"
אמר לו הונגטיס: "מפני שהיו כ"ב אלף בכורות ועוד רע"ג וצוה המקום סיפדו הלויים בכורות;
הן כ"ב אלף של לויים כנגד כ"ב אלף בכורות ועוד נמצאו בלויים יתירים על כ"ב אלף - ג' מאות,
כמו שהוא מחב במנין ראיון בכרסן. מפני מה אותם ג' מאות לויים יתירים לא פדו אותן רע"ג
בכורות העודפין על כ"ב אלף בכורות, טאנו מוצאים אותן רע"ג נותנים ה' ה' סלעים? ועודו
מפני מה כחל מנין הלויים בסוף, מפני מה טחת מהם ג' מאות מן מנין הראשון?? הוי, - לא גנב
אוחן מן החטובן אלא כדי סיתנו אותן רע"ג בכורות ה' ה' סלעים לאהרן אחיו!! או טמא לא היה
יודע לחשב? אמר לו ר' יוחנן: לא גנב היה ויודע היה לחשב ודבר אחד לחט לי לומר לך"
אמר לו: "אמר". אמר לו ר' יוחנן בן זכאי: "יודע את לקרות אבל אין את יודע לדעת. אותן כ"ב
אלף של לויים פודין לכ"ב אלף של בכורות. נחחירו בלויים עוד ג' מאות, ובכורות עוד רע"ג.
והיו אותן ג' מאות בלויים בכורות ואין בכור מודה בכור. לטיכך מסמנה אותם - גנבן, מפני
שהיו בכורות". מיד נסתלק ממנו.

1. באר בקצור: מהי הטאלה ומהי החטובה.

2. במה חונה העמדת הטאלה ונסוחה במי חז"ל (כהמובא ברמ"י) פנסוחה במי ההגמון?

טאלת בקיאות:

רמ"י ל"ה ד"ה משה ואהרן ובניו. חז"ל לומדים מכאן: "טוב לצדיק טוב לסכנו?" מאיזה פסוק בחורה
למדו הרעיון הדומה: "אוי לרוע, אוי לסכנו?"

(א) אמר לו: "משה רבכס גנב היה או לא היה יודע לחשב?!"